

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 20 lutego 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział I w Ł. przyznał J. T. ostateczną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 29 września 2017 r., tj. od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 31.10.2018r. . Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1980 r. do 2012 r.; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 97,04%. Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił okresy 436 miesięcy składkowych i 24 miesięcy nieskładkowych. Do stażu ubezpieczonego nie uwzględniono okresów: sierpnia 1996 r., z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia z tytułu działalności gospodarczej; od 1 marca 1997 r. do grudnia 1998 r. oraz 1 stycznia 1999 r. do 28 lutego 1999 r. z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia z tytułu działalności gospodarczej; od 31 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2005 r. z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego przez pracodawcę; od 1 kwietnia 1972 r. do 2 sierpnia 1974 r. z powodu braku zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego (nie została podpisana umowa o pracę pomiędzy uczniem i pracodawcą). W wyliczeniu nie uwzględniono zarobków z druku RP-7 za okres od 1 września 1990 r. do 31 sierpnia 1993 r., z uwagi na niedoręczenie list wynagrodzeń i list zasiłkowych.

/decyzja k. 143- 144 akt ZUS/

J. T. odwołał się od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę poprzez zaliczenie do stażu ubezpieczeniowego okresu od 21 kwietnia 1972 r. do 2 sierpnia 1974 r., tj. okresu wykonywania pracy w czasie pobytu w Zakładzie (...) oraz zaliczenie zarobków z druku „Zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu z Przedsiębiorstwa (...) sp. z o.o.” za okres od 1 września 1990 r. do 31 sierpnia 1993 r. W tym zakresie powołał się na, obowiązujący w latach 1970-1974, stan prawny, zgodnie z którym wychowankowie Zakładów (...) mieli obowiązek wykonywania pracy, wynikający z nakazu sądu, na podstawie Ustawy Kodeks karny, w związku z czym z wychowankami nie zawierano umów o pracę. Nadto wskazał, że w okresie od 1 września 1990 r. do 31 sierpnia 1993 r. pracował jako spawacz w Przedsiębiorstwie (...) sp. z o.o. Podniósł, że wystawiony przez pracodawcę druk RP-7 zawiera błędy formalne, ale jest prawidłowy pod względem formalnym. Otrzymanie wolnego od wad druku RP-7, zdaniem ubezpieczonego nie jest możliwe, ponieważ Spółka nie zakończyła swojej działalności, wobec czego niemożliwe jest otrzymanie dokumentu z Archiwów Państwowych, a kontakt z Zarządem Spółki jest znacznie utrudniony. Ubezpieczony wskazał, że wadliwość druku RP-7 powstała z wyłącznej winy pracodawcy, wobec czego ubezpieczony nie może ponosić z tego powodu negatywnych konsekwencji.

/ odwołanie k.2-4/

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie w całości, podtrzymując argumentację wyrażoną w zaskarżonej decyzji i wskazując dodatkowo, że w wyniku wydania decyzji z dnia 13 kwietnia 2018 r. przeliczającej wysokość renty, roszczenie ubezpieczonego zostało w części zaspokojone, w związku z czym organ przekazał sprawę do sądu tylko w części dotyczącej okresu od 21 kwietnia 1972 r. do 2 sierpnia 1974 r.

/odpowiedź na odwołanie k. 12 /

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. T. urodził się w dniu (...) Ma sednie wykształcenie techniczne: z zawodu jest technikiem mechanikiem, spawaczem.

/okoliczności bezsporne/

W **okresie od 21 kwietnia 1972 r. do 2 sierpnia 1974 r.** J. T. przebywał w Zakładzie (...) w I.. W tym czasie uczęszczał tam do szkoły podstawowej , pobierając równoległe praktyczną i teoretyczną naukę zawodu, w ramach szkolenia rzemieślniczego w zawodzie ślusarza. Za pracę wykonywaną w warsztatach szkolnych, otrzymywał wynagrodzenie, zgodnie z obowiązującymi wówczas instrukcjami Ministerstwa Sprawiedliwości określającymi

również wymiar czasu pracy wychowanków umieszczonych w placówkach resocjalizacyjnych. Już w ciągu tygodnia po umieszczeniu w Zakładzie (...), wnioskodawca podjął praktyczną i teoretyczną naukę zawodu. Zajęcia praktyczne trwały 5 godzin dziennie, od godziny 7 lub 8 – do obiadu, odbywały się codziennie w warsztacie na terenie Zakładu. Zajęcia teoretyczne odbywały się po obiedzie. Wnioskodawca uczył się obsługi tokarek, pił, wiertarek, frezarek. Po koniec pobytu – uczył się naprawy tych urządzeń. W czerwcu 1974 r. ukończył szkolenie rzemieślnicze, zdając w **tym czasie egzamin czeladniczy** w zawodzie ślusarza przed Komisją Egzaminacyjną Izby Rzemieślniczej w Ł. i uzyskując świadectwo czeladnicze; do egzaminu czeladniczego, konieczne było posiadanie 2 (dwóch) lat stażu pracy.

W czasie wakacji, zajęcia nauki teoretycznej nie odbywały się – wnioskodawca wykonywał prace w gospodarstwie rolnym Zakładu (...) czyli prace w polu, wymiarze co najmniej połowy wymiaru czasu pracy.

/zaświadczenie z 27 listopada 2017 r. – akta osobowe Zakładu (...) w I., **dokumentacja czeladnicza k. 35**, zeznania wnioskodawcy e-protokół rozprawy z dnia 8.08.2018r., płyta CD k. 38/

J. T. złożył w ZUS w dniu 23 listopada 2017 r. wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy. Do wniosku tego dołączył m.in. oryginał zaświadczenia wystawionego przez Kierownika Warsztatów Szkolnych Zakładu (...) dla Nietletnich z 6 listopada 2017 r. o treści:

"Kierownictwo Warsztatów Szkolnych przy Zakładzie (...) dla Nietletnich w K. zaświadcza, iż Pan J. T. urodzony (...) syn R. pobierał się w tutejszych warsztatach szkolnych praktyczną naukę zawodu w ramach szkolenia rzemieślniczego w zawodzie ślusarza w okresie od 21.04.1972 r. do 02.08.1974 r. J. T. w wymienionym okresie był uczniem. Z uczniami odbywającymi praktyczną naukę zawodu nie zawierano umów o pracę i nie odprowadzano składek na ubezpieczenie społeczne."

Decyzją z dnia 28 grudnia 2017r. ZUS przyznał wnioskodawcy prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy od dnia 29.09.2017r. tj. od dnia zaprzęta pobierania świadczenia rehabilitacyjnego – do dnia 31.10.2018r.

/okoliczności niesporne, a nadto dowody - dokumenty w aktach ZUS O/S. dot. J. T.:

- wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy - k. 1-4;- zaświadczenie z 6 listopada 2017 r. - k. 9., decyzja z dnia 28.12.2017r. k. 126-127 akt ZUS/

W dniu 26.01.2018r. wnioskodawca złożył wniosek o doliczenie do stanu ubezpieczeniowego okresu 21.04.1972-2.08.1974r., oraz 31.12.2003-31.12.2005r., oraz uwzględnienia zarobkowi z okresu 1.09.1990-31.08.1993r., przy wyliczeniu wskaźnika wysokości podstawa wymiaru renty.

/wniosek k. 128 akt ZUS/

Zaskarżoną decyzją z dnia 20 lutego 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział I w Ł. przyznał J. T. ostateczną rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 29 września 2017 r., tj. od zaprzestania pobierania świadczenia rehabilitacyjnego do dnia 31.10.2018r. Do ustalenia podstawy wymiaru renty przyjęto przeciętną podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne z 20 lat kalendarzowych wybranych z całego okresu ubezpieczenia od 1980 r. do 2012 r.; wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 97,04%. Do ustalenia wysokości renty Zakład uwzględnił okresy 436 miesięcy składkowych i 24 miesięcy nieskładkowych. Do stażu ubezpieczonego nie uwzględniono okresów: sierpnia 1996 r., z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia z tytułu działalności gospodarczej; od 1 marca 1997 r. do grudnia 1998 r. oraz 1 stycznia 1999 r. do 28 lutego 1999 r. z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia z tytułu działalności gospodarczej; od 31 grudnia 2003 r. do 31 grudnia 2005 r. z uwagi na brak zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego przez pracodawcę; od 1 kwietnia 1972 r. do 2 sierpnia 1974 r. z powodu braku zgłoszenia do ubezpieczenia społecznego (nie została podpisana umowa o pracę pomiędzy uczniem i pracodawcą). W wyliczeniu nie uwzględniono zarobków z druku RP-7 za okres od 1 września 1990 r. do 31 sierpnia 1993 r., z uwagi na niedoręczenie list wynagrodzeń i list zasiłkowych.

/decyzja z dnia 20.02.2018r. k. 143- 144 akt ZUS/

Decyzją z **dnia 13 kwietnia 2018r.** ZUS przeliczył podstawę wymiaru świadczenia , z uwzględnieniem kwot wynagrodzeń za okres zatrudnienia od 1.09.1990r. do 31.08.1993r. w Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

/decyzja z dnia 13.04.2018r. k. 148- 149 akt ZUS/

Ustalając stan faktyczny Sąd oparł się na dokumentach , załączonych do akt sprawy , w tym akt z pobytu wnioskodawcy w Zagładzie Poprawczym w I..

Okoliczności faktyczne , nie budzą wątpliwości , budzi je natomiast sposób interpretacji przepisów prawnych,

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie jest uzasadnione.

Zgodnie z **art. 62** ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn.: Dz. U. z 2015 r. poz. 748 z późn. zm.; dalej jako: ustawa emerytalna) Art. 62 [R. dla osoby niezdolnej do pracy]

1. Renta dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy wynosi:

1) 24% kwoty bazowej, o której mowa w art. 19, oraz

2) po 1,3% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów składkowych;

3) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresów nieskładkowych;

4) po 0,7% podstawy jej wymiaru za każdy rok okresu brakującego do pełnych 25 lat okresów składkowych oraz nieskładkowych, przypadających od dnia zgłoszenia wniosku o rentę do dnia, w którym rencista osiągnąłby wiek, o którym mowa w art. 24 ust. 1a.

1a. Przy obliczaniu wysokości renty przepisy art. 53 ust. 3-5 stosuje się odpowiednio.

2. Renta dla osoby częściowo niezdolnej do pracy wynosi 75% renty dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy.

3. Przy obliczaniu renty okresy, o których mowa w ust. 1 pkt 2-4, ustala się z uwzględnieniem pełnych miesięcy

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy emerytalnej, przy ustalaniu prawa do emerytury i renty i obliczaniu ich wysokości uwzględnia się, z zastrzeżeniem ust. 2-5, następujące okresy:

1) składkowe, o których mowa w art. 6;

2) nieskładkowe, o których mowa w art. 7.

W myśl przepisów **art. 6 ust. 2** ustawy emerytalnej, za okresy składkowe uważa się również przypadające przed dniem 15 listopada 1991 r. następujące okresy, za które została opłacona składka na ubezpieczenie społeczne albo za które nie było obowiązku opłacania składek na ubezpieczenie społeczne:

1) zatrudnienia po ukończeniu 15 lat życia:

a) na obszarze Państwa Polskiego - w wymiarze nie niższym niż połowa pełnego wymiaru czasu pracy, jeżeli w tych okresach pracownik pobierał wynagrodzenie lub zasiłki z ubezpieczenia społecznego: chorobowy, macierzyński lub opiekuńczy albo rentę chorobową,

b) obywateli polskich za granicą - w polskich przedstawicielstwach dyplomatycznych i urzędach konsularnych, w stałych przedstawicielstwach przy Organizacji Narodów Zjednoczonych i w innych misjach lub misjach specjalnych, a także w innych polskich placówkach, instytucjach lub przedsiębiorstwach, do których zostali delegowani lub skierowani; dotyczy to również członków rodziny delegowanego lub skierowanego tam pracownika, którzy podjęli zatrudnienie w tych placówkach w czasie pobytu za granicą,

c) obywateli polskich za granicą - w organizacjach międzynarodowych, zagranicznych instytucjach i w zakładach, do których zostali skierowani w ramach współpracy międzynarodowej lub w których byli zatrudnieni za zgodą właściwych władz polskich; zgoda nie jest wymagana w stosunku do pracowników, którzy wyjechali za granicę przed dniem 9 maja 1945 r.,

d) obywateli polskich za granicą - u innych pracodawców zagranicznych, jeżeli w okresie pracy za granicą były opłacane składki na ubezpieczenie społeczne w Polsce.

Z kolei przepis **art. 95g** ustawy z dnia 26 października 1982 r. o postępowaniu w sprawach nieletnich stanowi, że okresy pracy wykonywanej przez nieletniego w czasie odbywania środka poprawczego, z wyjątkiem prac, o których mowa w **art. 95f § 2** (tekst jedn.: prac porządkowych na rzecz zakładu lub schroniska), uważa się za okresy równorzędne z okresami zatrudnienia w rozumieniu przepisów o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin. (§ 1) oraz (§ 2), że okresy pracy wykonywanej przez nieletniego, o którym mowa w § 1, wlicza się do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze.

W latach 1970-1974 kwestie postępowania w sprawach nieletnich regulowane były przepisami Kodeksu karnego z 11 lipca 1932 r. (Dz. U. z 1932 r. Nr 60, poz. 571), utrzymanego w tym zakresie w mocy przepisami ustawy z dnia 22 grudnia 1969 r. o utrzymaniu w mocy na okres przejściowy (do czasu odrębnego ustawowego uregulowania sprawy zapobiegania i zwalczania demoralizacji przestępczości nieletnich, co nastąpiło dopiero w roku 1982) niektórych dotychczasowych przepisów prawa karnego (Dz. U. z 1969 r. Nr 37, poz. 311). Z regulacji tych wynikało po pierwsze, że czyny zabronione pod groźbą kary popełnione przez nieletnich były w owym czasie traktowane jako przestępstwa, bowiem z mocy art. 3 Kodeksu karnego z 1932 r. stosowało się go wyłącznie do tych osób, które popełniły takie czyny (przestępstwa) na obszarze Państwa Polskiego. Po drugie, kwestie postępowania z osobami, które w czasie popełniania takich czynów były nieletnie, uregulowano przepisami rozdziału XI Kodeksu (artykuły 69-78). W myśl art. 70 omawianego Kodeksu, nieletniego, który po ukończeniu 13 lat, a przed ukończeniem 17 lat, popełnił z rozeznaniem czyn zabroniony pod groźbą kary (przestępstwo), sąd skazywał na umieszczenie w zakładzie poprawczym.

Ponadto zauważyć trzeba, że w latach 1970-1974 zasady pobytu nieletnich w zakładach poprawczych były regulowane przepisami **rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 19 listopada 1951 r. - tymczasowego regulaminu zakładów poprawczych** (Dz. U. z 1951 r. Nr 67, poz. 468). W przepisach tego regulaminu wskazano m.in., że:

§ 1. 1. Zadaniem zakładu poprawczego jest wychowanie nieletnich, skazanych na umieszczenie w zakładzie, na pożytecznych i ofiarnych obywateli Polski Ludowej.

2. Zadania te realizuje zakład przez naukę, szkolenie zawodowe i pracę w zorganizowanym kolektywie młodzieżowym oraz przez wpajanie zasad współżycia socjalistycznego.

§ 147. 1. Ponieważ zadaniem zakładu jest wychowanie młodzieży na pełnowartościowych członków społeczeństwa, należy umożliwić wychowankom zdobycie kwalifikacji zawodowych niezbędnych dla udziału w realizacji planów budowy podstaw socjalizmu w Polsce.

§ 148. Szkolenie zawodowe może się odbywać w szkołach i warsztatach, znajdujących się na terenie zakładu lub w odpowiednich ośrodkach szkoleniowych poza zakładem. O ile wszyscy wychowankowie odbywają szkolenie zawodowe w ośrodkach szkoleniowych poza zakładem, można nie organizować szkolenia zawodowego w zakładzie.

§ 149. 1. Nauczanie w szkołach zakładowych odbywa się na podstawie siatek godzin i programów ustalonych przez właściwe państwowe władze szkolne (np. Centralny Urząd (...), Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli, Ministerstwo Rolnictwa).

2. Zajęcia praktyczne zależne od zawodu odbywają się w warsztatach lub w gospodarstwie rolnym zakładu pod kierunkiem wykwalifikowanych instruktorów.

3. Po ukończeniu szkoły zawodowej uczniowie zdają egzamin kwalifikacyjny przed komisją egzaminacyjną, powołaną przez właściwe władze (np. Centralny Urząd (...), Ministerstwo Budownictwa Miast i Osiedli) i otrzymują odpowiednie kwalifikacje zawodowe.

§ 153. We wszystkich warsztatach powinny być zapewnione warunki higieny i bezpieczeństwa pracy - zgodnie z obowiązującymi przepisami. Przy kierowaniu nieletnich do wszelkich prac należy ściśle przestrzegać przepisów, dotyczących robót zabronionych młodocianym.

§ 154. 1. Każdy wychowanek ma prawo **i obowiązek pracy w warsztatach szkoleniowych lub w gospodarstwach rolnych**, prowadzonych przez zakład. Od obowiązku tego może być zwolniony jedynie na podstawie decyzji lekarza.

2. Niezależnie od tej pracy, będącej jednocześnie formą szkolenia zawodowego, wychowankowie są obowiązani do prac prowadzonych na rzecz kolektywu zakładowego (rąbanie drzewa, sprzątanie, prace w kuchni i w gospodarstwie itp.). Prace na rzecz kolektywu powinny być wykonywane przez wychowanków w ustalonej kolejności.

3. Ponieważ **obowiązek pracy obejmuje nie tylko uczniów szkoły zawodowej, ale również i uczniów uczęszczających do szkoły podstawowej**, nie podlegających systematycznemu szkoleniu, **należy kierować ich kolejno do pracy w gospodarstwie i w różnych warsztatach** w celu zbadania, w jakim kierunku uczeń wykazuje największą przydatność do pracy i zainteresowanie.

4. Po ukończeniu szkoły podstawowej wychowanek będzie miał ułatwiony wybór odpowiedniego dla siebie zawodu.

§ 158. Wychowankowie obowiązani są punktualnie rozpoczynać pracę, przestrzegać podczas pracy zasad higieny i bezpieczeństwa pracy, pracować sumiennie i wydajnie, zwracać uwagę nie tylko na ilość, lecz i na jakość wykonywanej produkcji.

§ 159. Wychowankowie skierowani do pracy, nauki zawodowej lub szkoły ogólnokształcącej poza zakładem mogą być zwolnieni od obowiązku pracy w warsztatach zakładowych, mają jednak obowiązek pracy na rzecz kolektywu zakładowego.

§ 160. **Za pracę wykonywaną w zakładzie wychowankowie otrzymują wynagrodzenie** według zasad ustalonych w specjalnych zarządzeniach Ministra Sprawiedliwości.

W ocenie sądu, ze wszystkich tych regulacji, czytanych łącznie, płyną jednoznaczne i czytelne wnioski, sprowadzające się do tego, że:

a) nie jest możliwe traktowanie pracy, wykonywanej przez nieletnich, w czasie osadzenia w zakładzie poprawczym w latach siedemdziesiątych ubiegłego wieku jako "zwykłego" okresu zatrudnienia, gdyż praca ta miała charakter przymusowy, a nie dobrowolny;

b) z uwagi na powyższe oraz fakt, iż w latach 1970-1974, do nieletnich miały zastosowanie przepisy Kodeksu karnego, **okres pobytu J. T. w zakładzie poprawczym** należało traktować jako okres pracy wykonywanej w czasie odbywania na obszarze Państwa Polskiego kary pozbawienia wolności, w rozumieniu przepisu **art. 6 ust. 1 pkt 4** ustawy emerytalnej. Prawdopodobnie powyższej wykładni znajduje dodatkowe potwierdzenie w tym, że, gdy w roku 1982, ustawodawca zdecydował się na odrębne (poza kodeksem karnym), uregulowanie kwestii postępowania w

sprawach nieletnich, uznał za potrzebne zamieszczenie odesłania do przepisów, obowiązującej wówczas, ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, i funkcjonującego tam pojęcia okresów "równorzędnych z okresami zatrudnienia", które są w przeważającej mierze identyczne z okresami wymienionymi obecnie w przepisach art. 6 ust. 2 ustawy emerytalnej z 1998 r. Praca wykonywana przez osadzonych nieletnich była przy tym wykonywana na warunkach zbliżonych do zatrudniania pracowników młodocianych, z tym tylko wyjątkiem, że miała charakter przymusowy, nie zaś dobrowolny, co z kolei nakazuje stosowanie do niej tych przepisów, które dotyczą wykonywania pracy w okresie odbywania kary pozbawienia wolności (osadzenie w zakładzie poprawczym było formą odbywania kary pozbawienia wolności, przewidzianą w stosunku do nieletnich).

W ocenie sądu, gdyby organ rentowy dokonał prawidłowej i pełnej analizy tak przepisów, jak i złożonej przez J. T. dokumentacji, doszedłby do przekonania, że zaliczeniu do stażu ubezpieczeniowego, jako okres składkowy, podlegał w jego przypadku także okres wykonywania pracy w czasie pobytu w zakładzie poprawczym od dnia ukończenia przez ubezpieczonego 15 roku życia, tj. 21 kwietnia 1972 r. do 2 sierpnia 1974 r. Z dokumentów tych, ale i z przywołanego wyżej rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości w sprawie tymczasowego regulaminu zakładów poprawczych, wynika bowiem jednoznacznie, że J. T. za pracę wykonywaną w warsztatach szkolnych otrzymywał wynagrodzenie zgodnie z obowiązującymi wówczas instrukcjami Ministerstwa Sprawiedliwości, określającymi również wymiar czasu pracy wychowanków umieszczonych w placówkach resocjalizacyjnych.

W tym stanie rzeczy, na podstawie przepisu **art. 477¹⁴ § 2 k.p.c.**, sąd zmienił zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddziału w Ł. w ten sposób, że zaliczył do stażu ubezpieczeniowego okres od 21 kwietnia 1972 r. do 2 sierpnia 1974 r. (punkt I. sentencji), a w pozostałym zakresie, tj. w zakresie objętym decyzją z dnia 13 kwietnia 2018 r. postępowanie umorzył (pkt II sentencji).

Zgodnie z art. 477 ze zn. 13 k.p.c. – zmiana przez organ rentowy, zaskarżonej decyzji przed rozstrzygnięciem sprawy przez Sąd – przez wydanie decyzji uwzględniającej w całości lub części żądanie strony – powoduje umorzenie postępowania w całości lub części, w zakresie uwzględnionych żądań. Żądania wnioskodawcy zostały częściowo uwzględnione w zakresie **objętym decyzją ZUS z dnia 13.04. 2018r.**, i dlatego, **w tym zakresie** czyli uwzględnienia kwot wynagrodzeń za okres zatrudnienia wnioskodawcy od 1.09.1990r. do 31.08.1993r. w Przedsiębiorstwie (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G., **Sąd umorzył postępowanie.**

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć pełnomocnikowi ZUS, wyrażając zgodę na wypożyczenie akt ZUS